

פרדס נסים

מתורתו של מו"ר הגאון הצדיק המקובל רבינו נסים פרץ זצוקללה"ה
יו"ל ע"י ישיבת המקובלים בית א-ל בני ברק.

ר' תשרי תש"ז - כח' שבט תשע"ב

בס"ד | פרשת תצוה | י"א באדר תש"פ | גליון 224

נקודה עם מחשבה

שבוע החושך | הרב אהרון אבישי

בכפר דייגים קטן השוכן במזרחה של סין מתחוללת תופעת טבע נדירה. אחת לכמה שנים מגיע שבוע ימים שאותו מכנים התושבים "שבוע החושך הגדול". באותו שבוע הלילות ארוכים מאד וגם בשעות היום המועטות אין ממש אור שכן כל השמים מכוסים בעננים שחורים וקודרים. דרי הכפר מתכוננים לאותו שבוע במלאי מוגדל של נרות ועשיות וממעטים לצאת מן הבתים.

שנה אחת הצליח צעיר נמרץ תושב הכפר להשיג בדרך לא דרך פנס לד המופעל על ידי סוללות. הפנס שהתגלגל דרך ארצות שונות ועבר בין ספינות ושיירות גמלים נחשב ל'שמש חדשה' בשמי הכפר המיושן שהרי מעתה ואילך אין מה לחשוש משבוע החושך. אלא שלאכזבתם של התושבים התברר שהצעיר המאושר קנאי מאוד לפנסו ואינו מרשה לאיש להנות מהאור הנפלא. הוא פשוט נועל את עצמו בחדר מוגף ורק שם מדליק את הפנס. הצעיר הסביר לתושבים שאיננו אדם רע הוא פשוט חושש שככל שאנשים רבים יותר ייהנו מהאור כך תיגמר הבטריה מהר יותר. לא היה שם מי שיסביר לו את המושג "נר לאחד נר למאה".

בפרשת השבוע נאמר "ויקחו אליך שמן זית זך". יש המבארים שבא הכתוב לרמז על נתינת צדקה ולמוד תורה שכמו שלגבי "שמן זית זך" שדולק ומאיר, גם אם יהנו ממנו אלפי אנשים לא יחסר מהאור כלום, כך כל ממון וכל פרק זמן המוקדשים לרוחניות אינם מחסירים מכספו ומזמנו של האדם מאומה.

שבת שלום ומבורך

הדור קבלוה בימי אהשורוש

שיחתו של מורנו ורבינו זצ"ל

של פורים. איך אפשר לדעת גדולתו של פורים? הגמרא אומרת במסכת שבת, דף פ"ח ע"א - "נִיְתְּיָצְבוּ בְּתַחְתִּית הַהָר" אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא, מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם (ע"כ). התורה ניתנה בכפיה. כפה עליהם. "ויתיצבו בתחתית ההר" - כפה עליהם הר כגיגית. פשש... הם אומרים "נִעְשָׂה וְנִשְׁמָע", וכתוב שכפה עליהם הר כגיגית? דבר לא מובן. אבל כך כתוב בגמרא, שכפה עליהם הר כגיגית, ואמר להם אם אתם מקבלים את התורה, מוטב. אם לא - אין שום דבר, לא אתם, ולא עולם, הכל מתהפך.

יכולים להפטר מן הדין

אמר רב אחא בר יעקב מכאן מודעא רבה לאורייתא. פשש... אתם שומעים? מכאן, מהפסוק הזה, וממה שדרשוה בגמרא שכפה עליהם הר כגיגית - מודעא רבה לאורייתא. מה זה מודעא רבה לאורייתא? רש"י אומר שאם יזמינם הקב"ה לדין למה לא קיימתם את התורה? יגידו לו ריבוננו של עולם, קבלנו אותה באונס. אתה כפית אותנו, זה לא היה ברצון.

נניח אחד יעבור ויעשה "מי שברך" בשבת. יתפוס את מישוהו, יגיד לו אתה תיתן אלף! הוא מתבייש באותו רגע, הוא עובר לידו, אומר לו - אתה חייב לתת אלף! אח"כ בא, הולך אליו, אומר לו, נו? איפה

פרד"ס בלי סוד הוא פר"ד

פותחים בכבוד אכסניה. אולי אתם לא יודעים את הערך של המקום, אבל אני, שבא מבחוץ, "אורח לרגע, רואה כל פגע" - אדם שהוא אורח לכמה זמן רואה כל דבר רע, אבל רואה גם את הדברים הטובים. יש לכם באמת פה ממש ארץ ישראל. בני ברק. והכל, אני אומר, זה בזכות ההנהגה המיוחדת של הרב שרביט. בחוץ זה פריז, אבל פה - אין גלות. פה זה ארץ ישראל. רואים תורה, יראת שמים, תפילה. באמת, הרב, חנן אותה השם בהכנעה, בענווה. הוא עושה הכל לשם שמים. הוא דואג לציבור בצורה מאד מיוחדת. למשל דוגמה, אני אומר, איזו דאגה גדולה זו להביא רב מארץ ישראל, שבוע שלם פה, לממן אותו, בשביל ללמד גם את הסודות של הש"ס. שלא יהיה רק פשט, דרש, רמז. כמו שאומר החיד"א "אֵל תְּהִינּוּ כְּסוּס כְּפָרָד" - מי שלומד רק פשט, דרש, רמז - זה פר"ד. איפה הסוד? אם אין לו סוד אז אין פרד"ס. הוא דואג שהתורה תהיה מושלמת, הוא מביא לפה תלמיד חכם גדול שילמד, זה דבר גדול מאד.

זה ממש מקצת שבחו. יש פה הרבה דברים שיש בהם חסד, חסד של תורה. אפילו תקחו דוגמה - ארוחת בוקר. פת שחרית לכל דכפין.

גדולת יום הפורים

אני רוצה לדבר על ענין

זמני כניסת ויציאת השבת | מצוה

ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת	ר"ת	כניסת שבת	יציאת שבת
תל אביב	17:21	18:19	חיפה	17:14	18:18
ירושלים	17:05	18:17	באר שבע	17:23	18:19
					18:56
					18:58

האלף שנדבת בביהכ"נ? אומר לו, אני נדבתי? אתה אמרת לי אלף. אתה נדבת, לא אני. אני, זה לא היה מהרצון שלי. אותו דבר - כפה עליהם הר כגיגית. אז אומרת הגמרא, מכאן מודעא רבה לאוריתא, שאם יבוא הקב"ה בדין על עם ישראל, יגידו לו רבש"ע אנחנו לא קבלנו באהבה, בשמחה, אתה כפית עלינו! יכולים לפטור את עצמם מן הדין.

קבלת התורה בשמחה

אבל זה רק הם, לא אנחנו. למה? אומרת הגמרא פה נמצא העניין של פורים. אומרת הגמרא כל זה עד ימי אחשוורוש. אמר רבא, אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשוורוש שנא' "קיימו וקבלו ה'הודים" קיימו מה שקבלו כבר. אז אומר רש"י, הדור קבלוה בימי אחשוורוש - באהבה, לא באונס. מאהבת הנס שנעשה להם. פה אנחנו אומרים הגדרה חדשה, איפה קבלת התורה נמצאת? בהר סיני או בפורים? בפורים! רואים שקבלת התורה בשבילנו, בשמחה, באהבה, נמצאת בפורים. באמת צריך להבין, זה גמרא מפורשת, איך אפשר להבין את הנקודה הזו? מה יש בפורים?

פורים זה לא לשתות יין, מסכות וכו'

אנשים נתפס להם בראש - פורים זה לשתות יין, לעשות צעצועים, לשים מסכות, לרקוד. כל היום בלי לימוד תורה. לשלוח מנות, מתנות לאביונים, זה, זה, זה - הלך כל הזמן. פה רואים בגמרא שעיקר קבלת התורה באהבה [היה בפורים]. הדור קבלוה - חזרו וקבלו, קיימו וקבלו, קיימו מה שקבלו כבר. קבלו עליהם ועל זרעם את מה שקבלו כבר בימי הר סיני. זה הגדרה עצומה ונפלאה.

כדי להיכנס לעניין, נסתכל פה בגמרא. כל אחד מאתנו, האם פעם התבונן על הגמרא הזו, גמרא ידועה, כולם יודעים, כפה עליהם הר כגיגית. אין כמעט ילד שלא יודע את הדבר הזה. דבר שכל הזמן אומרים אותו, כפה עליהם הר כגיגית. הקב"ה באמת כפה? אם לא הפסוק הזה - לא היה אפשר לדרוש את זה. "וַיִּתְּצֵבוּ בְּתַחֲתֵיתִי הָהָר" - כפה עליהם הר כגיגית. מי יסביר שזה כפה עליהם הר כגיגית? אנחנו יכולים להסביר דבר כזה? היינו אומרים "וַיִּתְּצֵבוּ בְּתַחֲתֵיתִי הָהָר" - באו לקבל את התורה בתחתית ההר. מי שקורא את הפסוקים, את הטקסט של התורה - רואה להיפך. משה בא לבני

ישראל ואומר להם הקב"ה רוצה לתת לכם את התורה. אמרו, מה? הקב"ה רוצה לתת את התורה? נעשה, נעשה ונשמע! בשמחה, באהבה. איפה, איפה כפיה? בפסוקים לא כתוב כפיה, שום כפיה. להיפך, רואים שהקב"ה רוצה לתת להם תורה, מודיע להם, והם מקבלים את זה באהבה ובששון ובשמחה. "וַיִּחַן שָׁם יִשְׂרָאֵל" כאיש אחד בלב אחד. לא היה להם

אנשים נתפס להם בראש - פורים זה לשתות יין, לעשות צעצועים, לשים מסכות, לרקוד. כל היום בלי לימוד תורה. לשלוח מנות, מתנות לאביונים, זה, זה, זה - הלך כל הזמן.

מקום אחד שהם היו כולם מאוחדים מסביב לתורה כאיש אחד [כמו במעמד הר סיני]. מי חיבר אותם? האהבה של התורה, לקבל את התורה. אז איך, איך חז"ל באו ומנתקים את כל המציאות הפשוטה של הפסוקים ובאים ואומרים - כפה עליהם הר כגיגית? בכפיה? עד כדי כך? - מודעה רבה לאורייתא שהכל היה בכפיה?

כפה עליהם הר כגיגית???

פעם חשבתם על זה? זה דבר בלתי מובן! איך אפשר להבין את עניין הכפיה? איך כפה? מי כפה? ואנחנו גם חושבים באמת, שהקב"ה כפשוטו ניתק את ההר, שם אותם בתחתית ההר? חס ושלום. יש דברים שהם כפשוטם. אנחנו לא באים לערער את האמונה. אנחנו לא מחפשים הכל להסביר בצורה של משלים, אין המקרא יוצא מדי פשוטו. יש דברים בחז"ל שהם כפשוטם. אבל רוב דברי חכמים זה חידותם "לְהַבִּין מִשְׁלַל וּמִלִּצְיָהּ, דְּבִרְיֵי חֻמְרֵי וְחִידוֹתֵיהֶם" - באים להסביר איזה ענין. אבל כיון שפה הכל גלוי, שהכל היה בשמחה ובאהבה, אז איך יכול להיות שכפה עליהם הר כגיגית?

צרפתית בלשון הקודש! ולא להיפך!

עכשיו תשמעו טוב, ההסבר פשוט. (כאן

אחד השומעים אומר: אולי כדאי לתרגם לצרפתית. הרב עונה: לא, לא, כולם מבינים פה, כולם תלמידי חכמים. אם נעשה תרגום - עד הלילה נשאר פה. לא, אני אומר ככה, בבית המדרש הזה, אני אומר את זה בכל מקום, יהודי יודע אנגלית, יודע צרפתית, יודע מחשבים, יודע שטויות שלא צריך. ולשון הקודש הוא לא יודע? איך אתה לא יודע? זה השפה שלך! אתה חייב לקחת מורה ולשלם לו משכורת שלמה, תאכל לחם עם מרגרינה, ותשלם משכורת למישהו שילמד אותך לשון הקודש. איך אתה יכול לחיות בלי זה? התפילה - אתה לא מבין. התורה - אתה לא מבין. את דברי התורה - אתה לא מבין. אז בשביל מה באת לעולם? למה? לא! חייבים ללמוד! אני לא יודע. פעם פגשתי יהודי, הוא מדבר בעברית, אמרתי לו אתה היית בישראל? אומר לי, לא, אף פעם. אז איך אתה יודע? אומר, אני מקטנות, במרוקו, למדו אותנו בתלמוד תורה, אז אני יודע לדבר. ככה צריך. חייבים ללמוד לשון הקודש. אני מתפלל פה על כל בתי הספר היהודיים. אי אפשר. חייבים להעמיד [מורה שידבר בלשון הקודש]. מורה, אסור לו לדבר בצרפתית. בבית ספר יהודי למדו רק בלשון הקודש. רק ככה הם ילמדו. אין שפה אחרת, רק בלשון הקודש. צריכים להסביר את הצרפתית בלשון הקודש, ולא את הלשון הקודש בצרפתית.

ביאור הגר"א בהנהגת רחל ולא

טוב זה היה משהו במאמר מוסגר. עכשיו אנחנו באים עם ההסבר. אני קשה לי עכשיו, אני לא רוצה להכניס אתכם למה שהרב מלמד פה, דברים עמוקים. אבל משהו קטן, משהו קטן. הגאון מוילנה, שמעתם? הגאון מוילנה אומר, אתם פותחים בסידור, אז יש תיקון חצות, יש תיקון רחל ותיקון לאה. נכון? טוב. לפעמים בן אדם לא צריך לדעת, אפילו לא יודע כלום, ככה כתוב להגיד - אני עושה. תיקון לאה, תיקון רחל. מה זה תיקון לאה? אפילו אתה לא יודע - אתה עושה. לאט לאט תדע. אבל יש כמו לאה ורחל שתי האימהות, כמו אברהם, יצחק, יעקב. יש עולמות רוחניים, יש הנהגות של הקב"ה שהם נקראים ככה. רק שאימותינו היו מרכבה לאותן עולמות, אז קוראים להן על שם. אומר הגאון מוילנה מה זה לאה, ומה זה רחל, מה ההבדל? הוא מביא שיש הנהגה נסית על טבעית - "עלמא דתכסיא" לשון הזוהר. לאה זה "עלמא דתכסיא". ויש הנהגה טבעית, נראית לעין - הנהגת שכר ועונש. מה שאנו רואים בעולם זה נקרא רחל. "וְרַחֵל הֵיְתָה יִפְתַּ תְּאֵר וִיפְתַּ מְרָאָה".

הטבע - גימטריה אלהים.

עיקר רצונו של הקב"ה זה הנהגת הטבע. הטבע - גימטריה אלהים. לפעמים הוא משתמש בהנהגה מעל הטבע להראות שגם הטבע אין בו "טבע ומנהגו של עולם". הקב"ה הוא שליט. השם, כמו שבמציאות הוא אחד, גם שליטתו אחד לפני שנברא העולם כמו אחרי שנברא העולם, אותו דבר. אז אומר הגאון מוילנה הנהגת "עלמא דתכסיא" זה לאה, "וְעֵינֵי לְאָה רְפוּת". צריך להבין לעומק את העניין של "עלמא דתכסיא".

'כוס' מבארה של מרים

כשיצאו ממצרים מה היה? איזו הנהגה יצאה איתם? הנהגה טבעית או ניסית? מה אתה אומרים? הנהגה ניסית, נכון. למה? היה להם רק נס, לא היה להם טבע בכלל. מכות שהיו במצרים, קריעת ים סוף. מה היו אוכלים? מן היו מברכים "המוציא לחם מן השמים", לא מן הארץ. בארה של מרים, ענני הכבוד. האר"י נתן כוס אחת של מים מבארה של מרים למהרח"ו, מכיון שהיה מלמד אותו והיה שוכח. אתם יודעים מי זה היה המהרח"ו? לפני שהוא למד אצל האר"י, הוא היה גאון הגאונים, חיבר חיבורים. היה מהמוסמכים. אבל כשלמד אצל האר"י, דברי האר"י היו רוחניים והיו בורחים, לא היו נתפסים לו בראש. נתן לו כוס אחד מבארה של מרים ואז זכר את הכול. איך הוא זוכר? - "אלו הן הדברים ששמעתי ממורי", "כאשר שמעתי מפי מורי", "אשר קבלתי ממורי". כל כתבי האר"י - זה המהרח"ו כתב. אומרים כתבי האר"י, איך כתבי האר"י? בגלל שמהרח"ו היה נאמן, הביא את דברי האר"י מילה במילה. ממה ששמע, בלשון ששמע, היה כותב. מהכוס מים של בארה של מרים. עכשיו תארו לכם דור המדבר - לא כוס אחד שתו לא שתיים. כל היום שתו מבארה של מרים. איזה לבבות היה להם! איזה שכל היה להם! - זה הנהגה ניסית. נס! והיה גם נס העננים. העננים היו מנקים אותם, עושים אותם כמו מלאכים. לא רק "שִׁמְלֹתָהּ לֹא בָלְתָה מִעֲלֵיהָ, וְרִגְלָהּ לֹא בָצְקָה", הם היו כאילו הם בשמים במקום בארץ. הם היו בתוך השמים. ענני כבוד זה לא היה דבר פשוט. זה מה שאני אומר בקצרה.

מחציו ומטה איש, מחציו ומעלה אלוקות

אז היתה הנהגה ניסית. כל הנהגה, כל הדברים האלה הם גדולים מאד מאד. אבל מעל הכל, היה להם משהו שלא היה

בשום דור בעולם - משה רבינו! "איש הַאֲלֹקִים" - מחציו ומטה איש, מחציו ומעלה אלוקות. הוא היה איש של אלקות. הוא לא היה בן אדם רגיל - לא אכל, לא שתה, לא ישן. שכינה מדברת מתוך גרונו. היו תופסים את האלוקות בידים. כשמשה רבינו היה מדבר איתם תורה זה כאילו הקב"ה מדבר איתם תורה. הם מרגישים את מציאות השם מהמציאות של משה רבינו. פשוט... אז דבר כזה - זה נקרא כפה עליהם הר כגיגית! להוציא אותם ממצרים באותות ובמופתים, לקרוע להם את הים, לתת להם בארה של מרים, לתת להם מן, לתת להם זה, לתת להם זה, ומשה רבינו מוליך ומביא אותם. מי לא יקבל את התורה ב"נעשה ונשמע"? הכול שמחים.

טוב. לפעמים בן אדם לא צריך לדעת, אפילו לא יודע כלום, ככה כתוב להגיד - אני עושה. תיקון לאה, תיקון רחל. מה זה תיקון לאה? אפילו אתה לא יודע - אתה עושה. לאט לאט

מתי הבעיה התחילה?

רק מה? מתי הבעיה מתחילה? כשבאים לארץ. נכנסים לארץ ישראל - אין ענני כבוד, אין בארה של מרים, אין מן, אין משה רבינו! פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה. זה הנהגה אחרת לגמרי. וגם אין נס. אין לאה. בארץ ישראל הנהגה היא טבע. צריך לחרוש, צריך לזרוע, צריך לקצור, צריך פרנסה. עם ישראל הרגישו כמו כפיה. קבלנו תורה במעמד אחר, ואנחנו צריכים לקיים אותה במעמד אחר. אז איך אפשר?! שמה במדבר זה היה קל, אבל בארץ ישראל לקיים תורה?

בהתלהבות מתחייבים הרבה כסף...

למה הדבר דומה? נחזור למשל שהבאנו בהתחלה. בא איזה רב, ככה עם איזה לשון, עם איזה סיפורים. מלהיב את הציבור. כולם

התלהבו, לא שמו לב, יש להם, אין להם, עשה להם איזה מגבית כל אחד נתן אלף, אלפיים, חמש מאות, חמשת אלפים, עשרת אלפים. ביום ראשון הוא מסתובב עם הרב לגבות את מה שהתנדבו, וכל אחד אומר, אני אמרתי כזה דבר? אם אני אמכור את כל הבית שלי, אין לי מה שאמרתי. הוא התלהב מהדרשה אז אמר את מה שאמר. אבל אחר כך כשבאים לקחת, כשהוא יורד לקרקע, הוא רואה שהוא לא יכול.

רחיים בצווארו ויעסוק בתורה?

אותו דבר - נתנו לנו תורה במדבר. היה שמה התלהבות גדולה מאד. משה רבינו, ענני כבוד, בארה של מרים. קבלנו תורה. אבל עכשיו זה כמו כפיה. איך אפשר לקיים את התורה וגם לחרוש? איך כתוב אצל רבי שמעון בר יוחאי, אם אדם חורש בשעת חרישה וזורע בשעת זריעה וקוצר בשעת קצירה ודש בשעת דישה וזורה בשעת הרוח, תורה מה תהא עליה? רחיים בצווארו ויעסוק בתורה? אז אדם מרגיש שזה מאד קשה. זה כפיה. אפילו אם הוא מקיים, הוא מקיים את זה בכפיה. אז אולי זה ההסבר בדברי הגמרא. לפחות אחד מההסברים, בודאי שיש הרבה הסברים.

'מגילת אסתר' נס בתוך נס

עכשיו אנחנו נגיע לעניין של פורים. הדור קבלוה בימי אחשורוש. אני לא אאריך להקריא כמה קטעים ממסכת ממגילה, נגיד בעל פה מה שאני זוכר. אסתר מן התורה מנין? שנאמר "וְאֶנְכִי הִסְתַּר אֶסְתֵּר פְּנֵי בְיּוֹם הַהוּא". מגילת אסתר, סוף הניסים. זהו. אין ניסים. הכל מוסתר. כלומר, בצאת ישראל ממצרים היתה הנהגה עליונה, ניסית, מעל הטבע. אבל אצל מרדכי מה היה? הוא שמע את בגתן ותרש, הוא ידע את השפה שלהם, הוא היה משבעים ואחד [יושבי לשכת הגזית]. הם דברו בפרסית או בצרפתית, לא יודע, אבל הם דברו באיזו לשון, והוא ידע את השפה, והוא הלך ואמר. ואסתר - החליפו מלכה, חיפשו מבין כל הבתולות ומצאו את הכי יפה, שמו אותה. זה נכון, זה היה השגחה פרטית, אבל זה היה הכל בתוך הטבע. זה נס בתוך נס. גלגל קטן מסובב גלגל גדול עד שכל העולם הסתובב מסביב לזה. מי שמתבונן רואה שלא היה פה שום נס מעל הטבע. הכל היה בתוך הטבע.

מ'הנהגה ניסית' אל 'הנהגת הטבע'

אז הכוונה של הדברים, הדור קבלוה בימי אחשורוש,

בימי נבוכדנצר, וראה איך שהחטא הזה גדל וגדל וגדל עד שנהיה פיל גדול, עד שנהיה גזרה קשה מאד. עכשיו איך למוסס את זה?

מי שמאמין שהכל מאיתו ית', יודע...

מרדכי ידע את כל זה. לבש שקים, לקח את תינוקות של בית רבן, הלביש אותם שקים. ישב ועסק איתם בתורה. לקח שקלים, עשה צדקה. כיפר על העם. ואחרי שגמר את הכל הוא רואה יום אחד כשהוא חוזר הביתה, הוא לא רואה את אשתו. מחפש לראות איפה היא. אמרו לו, לקחו את אותה עם כל הבתולות. אשה זקנה, הלכה לקנות במכולת. היא אף פעם היא לא יוצאת, אותו יום היא יצאה - תפסו אותה. אישה צנועה, אף פעם לא יצאה. אבל מרדכי מרוב שהוא שקוע בעניינים הרוחניים שלו, אז שכח להביא לחם. אמרה, אין ברירה, מה אני אפריע לו? אני אצלצל אליו להגיד לו בא תקנה לי לחם? אני אלך בעצמי. היא רק יצאה פעם אחת - לקחו אותה. כלומר, היה פה... הוא הרגיש שיש בזה [השגחה פרטית]. מה להם ולאשתי? לא התנגד. למה? אדם שמאמין שהכל מאת השם, והכל לטובה, [הוא יודע ש] שום דבר לא יכול לזוז ללא רצון השם, שהשם עשה עושה ויעשה לכל המעשים כולם, "אין עוד מלבדו". השם הוא לא מוגבל בכלום. הוא כל יכול, ורק הוא יכול.

את העיניים ויראה אותה הכי יפה מכל הבתולות. זה לא בעיה. השם הפך לו את הכל. הקב"ה שולט בטבע.

מרדכי ידע את כל אשר נעשה

וכן על זה הדרך, אם אתה תסתכל על כל נקודה במגילת אסתר, אנחנו רואים איך שהטבע נמס ומתמוסס בפני רצונו של מקום, בפני התורה של מרדכי. מרדכי הצדיק, "וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה", מרדכי ראה מה הסיבה של הגזירה "אין מיתה בלא חטא ואין יסורין בלא עון" הוא ראה שכל ה"להשמיד להרוג ולאבד", כל הגזרות הקשות האלה באו בגלל שנהנו מסעודת אחשורוש, או השתחוו לפסל

כלומר, עם ישראל קבלו את התורה בימי אחשורוש מתוך ידיעה ברורה ש"אין טבע ומנהגו של עולם". כשאדם מקבל תורה מתוך הנהגה ניסית ויורד אל הטבע, הוא חושב - זה כפיה. מרגיש כאילו מה שקבלתי זה משהו אחר, ומה שאני רואה עכשיו זה משהו אחר. בימי אחשורוש, ראו שהטבע נמס, מתמוסט. הוא נשלט ע"י התורה הקדושה, ע"י מרדכי בהנהגה שהנהיג את העם, וכל הטבע התהפך - "וַיִּנְהַפְּוּ הָאֵל". תחת מה שהיה צריך להיות "לְהַשְׁמִיד לְהַרְגׁ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד זָקֵן" התהפך בדיוק על המן ועל זרעו ועל כל ביתו.

אסתר בת שמונים הייתה...

ובתוך הנס הגדול הזה, מה היה? למשל ניתן דוגמה קטנה. המדרש אומר, אסתר המלכה היתה בת שמונים שנה, לא בת שמונה עשרה, לא עשרים, לא שלושים, בת שמונים. הייתה צריכה להיות מקומטת, אשת איש, אשתו של מרדכי, ירקרוקת הייתה. חוץ מהשמונים שנה, ירקרוקת היתה. יש כאלה שיש להם פנים אדומים, לא, היא היתה ירקרוקת. כלומר, חיוורת קצת. מה ראה בה אחשורוש? היפה מכל הבתולות? היא לא בתולה, היא אשת איש! זקנה! אבל כדי לפעול את הנס, אי אפשר לקחת סתם בן אדם, צריך את אסתר המלכה. כדי לפעול את הנס שבתוך הטבע היה צריך אנשים שאותה פעולה רוחנית שצריכה לפעול, הם יהיו מרכבה לפעולה הזו, הם יהיו ראויים לה. אז מה הבעיה שאחשורוש יחשוב שהיא יפה? מה הבעיה לתקן? נסובב לו

שאיין
שמחה גדולה
ומפוארה
אלא לשמח
לב עניים יתומים ואלמנות
ודומה לשכינה
שנאמר להחיות רוח שפלים ולהשיב לב נדכאים
(משנה ברורה תרצד ס"ק ג)

בעזרת השי"ת כמדי שנה בשנה אנו מקיימים
מתנות לאביונים
בו ביום בהידור רב, החלוקה למשפחות מנצרכי קהילתנו
במזומן וביום הפורים עצמו.

לשיעור מתנות לאביונים כיום
ולתשלום בכרטיס אשראי
03-5779500
"ואם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך"